

متن پرسش

با سلام حضور استاد در داستانی از آیت الله قاضی نقل می کنند که در کلاس توحید افعالی ایشان، با ریختن گرد و خاک از دود کن حجره شاگردان از ترس فرار می کنند و وعاظ اینگونه نتیجه می گیرند که چون هر فعلی در عالم متعلق به خدا است، خدا حافظ است و شما را حفظ میکند در جای خود بنشینید، می خواستم بفرمایید آیا اساسا چنین نتیجه گیری صحیح است؟ و در این صورت چه تفاوتی میان این ماجرا و داستان امیرالمومنین علی علیه السلام است که از زیر دیوار فرسوده و درحال ریزش کنار رفتند و فرمودند از قضای الهی به قدرش پناه میبرم. متشکرم.

متن پاسخ

باسمه تعالی علیکم السلام توحید افعالی می فرماید هر فعلی از قبضه قدرت و ارادهی خدا خارج نیست و حضرت مرحوم قاضی در آن حال که با آن فعل روبه رو شدند، خود را نباختند. ولی در نظام قضا و قدر سخن آن است که در عینی که هر فعلی در قبضه ارادهی الهی است، نظام الهی قاعده مند است، پس اگر خود را در معرض قاعده ای قرار دادی که طبق آن قاعده این دیوار شکسته بر روی تو سقوط کند، خودت را باید ملامت کنی، چون می توانستی از قاعدهی دیگری استفاده کنی و به قاعده و سنت دیگری از سنن الهی متوسل شوی.